

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

postmottak@kkd.dep.no

Vår dato
18.1.2008

Deres dato
26.11.2007

Vår referanse

Deres referanse
2006/02191

ME/ME3 CHR:elt

Vår saksbehandler
Haakon Gjesdahl

Høringsnotat - forslag til endringer i forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting

1 Bakgrunn

Vi viser til høringsnotat 26.11.2007 fra Kultur- og kirkedepartementet med forslag til endringer i forskrift 28. februar 1997 om kringkasting. Forslagene gjelder i hovedsak reglene for lokalradio og lokal fjernsyn. Reglene for lokal fjernsyn foreslås endret som en følge av den pågående etablering av et digitalt bakkenett for fjernsyn.

For TV distribuert i det digitale bakkenettet har Regjeringen akseptert at de siste analoge signalene i Norge kan avvikles fra slutten av 2009, forutsatt at visse minstevilkår knyttet til allmennkringkasting og NRKs rolle er oppfylt. For radio er det ikke fastsatt en endelig sluttdato for analog avvikling. Dekningsgraden for digital radio (DAB) i Norge er i dag på ca. 80 pst.

Telenor Broadcast er positive til at kringkastingsforskriften endres for bedre å kunne reflektere at digital distribusjon av TV og radio er i ferd med å overta for analog distribusjon av signalene.

2 Sammendrag

Vi ønsker å distribuere lokal fjernsyn digitalt i våre kabelnett.

Ut fra forslaget – og de hensyn regelendringene bygger på – synes det klart at formidlingsplikt ikke lenger vil bli opprettholdt for *digitalt* lokal fjernsyn. Vi tolker videre høringsnotatet slik at kabeloperatørene og den enkelte lokal fjernsynsaktør med digital konsesjon fra Medietilsynet avtaler digital distribusjon i det enkelte område.

Prinsipielt mener vi at eierskapsbegrensninger bør følge av medieeierskapsloven og ikke av en forskrift til kringkastingsloven, og vi anbefaler derfor at ny setning i utkastets § 7-1 sløyfes.

3 Formidlingsplikt

Telenor Broadcast er positive til en eventuell økning i antall lokal fjernsynskonsesjonærer som en følge av digitaliseringen og de endrede rammevilkår. Vi ønsker å distribuere lokal fjernsyn digitalt i

våre kabel-tv-nett. Vi har imidlertid enkelte merknader til de foreslåtte endringene i reglene om lokalfjernsyn, særlig mht. eventuell formidlingsplikt for lokalfjernsyn.

I forslaget § 4-2 om formidlingsplikt er det kun henvist til § 7-6 som har overskriften Analogt lokalfjernsyn – programprofil, videresending mv. De digitale lokalfjernsynskonsesjonene er hjemlet i utkastets § 7-3, som § 4-2 ikke har henvist til. Spørsmålet om digital formidlingsplikt er ikke kommentert i høringsnotatet, og en har kun ordlyden å forholde seg til. Ut fra en tolkning av ordlyden alene synes det klart at formidlingsplikt ikke lenger vil bli opprettholdt for digitalt lokalfjernsyn.

Dersom en sammenholder formidlingspliktbestemmelsen med forslagetets øvrige endringer, er det klare indikasjoner på at det neppe vil være aktuelt og også innebære en urimelig byrde for kabelselskapene dersom formidlingsplikten også skal gjelde for digitalt lokalfjernsyn. Bl.a. foreslås det i § 7-3 første ledd å innføre flytende konsesjonsperioder for 10 år av gangen. Dette innebærer at flere enn én lokalfjernsynskonsesjonær kan få konsesjon innen det samme geografiske området. Dersom en etter analog avvikling skulle ha innført digital formidlingsplikt for lokalfjernsyn, ville den samlede byrden for kabelselskapene bli langt større enn i dag, både i forhold til kapasiteten og økte kostnader knyttet til å distribuere flere lokal-tv-kanaler i samme område. Når en ikke får tilgang til et begrenset gode, som en enerett til å inneha konsesjon i et bestemt område er, så bør en heller ikke nyte godt av formidlingsplikt.

Det fremgår av Forsyningsdirektivets artikkel 31 om formidlingsplikt, og fortalen til direktivet, at det stilles relativt strenge krav for at en kanal kan gjøres formidlingspliktig. Proporsjonalitetsprinsippet i Forsyningsdirektivet tilsier at en formidlingsplikt både må være nødvendig for å oppfylle formålet og ikke gå lenger enn det som er helt nødvendig for å oppfylle formålet. Bl.a. vil det normalt bli stilt innholdskrav (typisk allmennkringkasterforpliktelser) som motytelse til at en kanal gjøres formidlingspliktig.

I høringsnotatet er det på bakgrunn av uttalelsen i St.meld. nr. 30 (2006-2007) om at det ikke lenger vil være grunnlag for å begrense antallet lokalfjernsynskonsesjonærer i digitale nett, anført at det heller ikke vil være grunnlag for å stille krav til innholdet i lokalfjernsyn. Uten innholdskrav og uten enerett til å bli distribuert i et konsesjonsområde, vil det etter vårt syn, jf. også de skrankene som Forsyningsdirektivet setter, måtte være en høyere terskel for å kunne fastsette formidlingsplikt for digitalt lokalfjernsyn enn for analogt. Også med tanke på den byrden kabel-tv selskapene ble påført da NRK3 i uttalelse av Medietilsynet 7.9.2007 (etter lansering av kanalen) ble vurdert å være formidlingspliktig ved både analog og digital distribusjon, er det særlig viktig at Kultur- og kirkedepartementet ved fastsetting av endringene i kringkastingsforskriften gjør det helt klart at digitalt lokalfjernsyn ikke vil underlegges formidlingsplikt.

Telenor Broadcast legger til grunn at en konsekvens av høringsnotatet er at de analoge konsesjonsperioder løper videre, og at lokalfjernsynskanaler som tidligere vil bli distribuert i våre kabel-tv-nett. De eksisterende avtalene om analog distribusjon vil utløpe fortløpende frem til 31.12.2009.

Vi tolker videre høringsnotatet slik at kabeloperatørene og den enkelte lokalfjernsynsaktør avtaler digital distribusjon i det enkelte område. Slike avtaler vil bli inngått på kommersielle vilkår. Vi vil så langt det er teknisk og økonomisk mulig inngå distribusjonsavtaler med nye lokalfjernsynsaktører med digital konsesjon. Det kan imidlertid oppstå spørsmål om kapasiteten er tilstrekkelig, jf. at det er ressurskrevende å distribuere flere kanaler innen samme konsesjonsområde. Det kan videre bli kostnadsdrivende å distribuere flere lokalfjernsynsaktører

innen samme område. Kabelselskapene har ikke mulighet til å formidle et ubegrenset antall lokal-tv-kanaler i digitalt format. Særlig vil det for mindre kabel-tv-nett kunne bli svært kostnadskrevende å formidle lokal-tv digitalt.

4 Forholdet til medieeierskapsloven

I forslaget § 7-1 annet ledd om Medietilsynets godkjenning av overføring av konsesjon til drift av lokalkringkasting, er det inntatt nytt annet punktum der erverv av aksjer eller andeler som gir kontroll over foretak, forening eller annen sammenslutning som har konsesjon til lokalkringkasting likestilles med en overføring av konsesjonen som sådan. Lokalfjernsyn omfattes av medieeierskapslovens saklige virkeområde, jf. lovens § 3. Telenor Broadcast mener tilføyelsen i kringkastingsforskriftens § 7-1 bør vurderes opp mot medieeierskapslovens bestemmelser, jf. kravet til "betydelig eierstilling" i lovens § 9. Prinsipielt mener Telenor Broadcast at eierskapsbegrensninger bør følge av medieeierskapsloven og ikke av en forskrift til kringkastingsloven, og vi anbefaler derfor at endringen i utkastets § 7-1 sløyfes. Vi stiller også spørsmålsteget ved om det er hensiktsmessig å operere med ulike begreper i kringkastingsforskriften og medieeierskapsloven.

Forutsatt at Kultur- og kirke departementet ønsker å beholde tilføyelsen om "erverv av aksjer eller andeler som gir kontroll over[...] ", viser vi til at formuleringen "gir kontroll over" er lite presist. Vi anbefaler at en i stedet anvender samme terminologi som i medieeierskapsloven § 9 eller i aksjeloven § 1-3, dvs. "betydelig eierstilling" eller "bestemmende innflytelse" som begge har et nærmere definert innhold i lov, rettspraksis og teori. Vi foreslår videre at det inntas en ny siste setning i forslaget § 7-1 annet ledd, med følgende ordlyd:

"Nektelse av godkjenning krever saklig grunn".

Med vennlig hilsen

Joachim Benno

for

Joachim Benno
Vice President
Direktør for regulatoriske spørsmål
Telenor Broadcast Holding AS